

CRĂCIUNUL – SĂRBĂTOARE ȘI LUMINĂ ÎN SUFLETUL ROMÂNILOR

O bucurie cum doar o dată pe an o poți simți, o bucurie a Crăciunului. Fără să cugetăm și să răstălmăcim sensul cuvântului Crăciun, fiecăruia dintre noi i se implementează, acel zâmbet natural, ce descrie imensitatea bucuriei lăuntrice pe care o reflectă sărbătoarea.

O sărbătoare a sărbătorilor, ce ne adună pe toți, de la mic la mare spre această rază de speranță a traiului în sânul propriei familii. De suntem singuri, cum poate mulți dintre noi avem sentimentul, uneori, aceste momente de iarnă în sărbătoare, aduc beteala pomului în jurul gândurilor noastre. Atârând atât de multa bunăstare precum zăpada pe coroana copacilor, sufletele noastre se înalță spre o altă dimensiune spirituală ce comunică mai ușor cu Dumnezeu. Primul fulg de nea devine o curiozitate, apoi ceilalți solitari încântă natura prin specificul lor dans cu o coregrafie nouă de fiecare dată, atrăgând precum un magnet privirile curioase. Cu un țel bine definit acestea dau contur unei dumnezeiești povești și parcă, printr-o minune, viețile noastre nasc precum acei ghiocei gingași și firavi. E sărbătoarea când cerul își

arată bucuria Nașterii Domnului în ieslea cea saracă, împărat fiind. Căci bogăția nu aduce după sine sărbătoarea, ci smerită bogăție sufletească pune în valoare sărbătoarea. Exteriorizarea emoțională a firii noastre trebuie să fie echitabilă și solitară evenimentelor ce ne clădesc ca fiii a lui Dumnezeu. "Si celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fiii ai lui Dumnezeu" (Ioan 1, 12).

În zadar ne sunt eforturile să complicăm lucrurile, de aceea este bine să știm că toate

sunt bune, dar nu și de folos.

Bucuria prin excelență își are locul în casă, într-o familie unită. De ce prin excelență? Deoarece este binecuvântarea lui Dumnezeu, este steaua pomului de Crăciun, este ansamblul puterii divine. Căci încă de prunc Iisus în brațele Mamei s-a aflat și de privirile lui Iosif era.

La nivelul unui dicționar, familia este forma socială de baza întemeiată pe baza căsătoriei, dar teologii și oamenii care trăiesc o spiritualitate mai intensă, nu pot accepta divagarea unui asemenea cuvânt ce este un exemplul încă de la încreștinarea adusă primei familii. Adam și Eva = Cain și Abel ș.a.

Enunțarea spiritualității ortodoxe specifică termenii de o sfințenie justă prin simplitatea a trei cuvinte monumentale demne de respect dragilor copii: Tata-Maica și Fiu. Căci prin acestea sărbătoarea e în fiecare suflet și casă.

Întâietatea spirituală și nu teoretică ne-a fost și trebuie să ne fie calea spre mântuire. Un drag părinte istorisea sensibilitatea Crăciunului și nu altfel decât prin cuvintele atât de dulci a mumei sale ce-i purta de grija. De o mână bărbătească întinsă a tatălui ce dădea startul curajului de care avea nevoie. Nu exprima altceva decât ambientul ocrotit pe care părinții îl oferă propriei odrasle spre o zidire sănătoasă, trupească și mentală. Oricât de mult ar însoți insensibilitatea un caracter, nu poate izbuti să reducă la tăcere glasul acestei sărbătorii a sărbătorilor.

Fără nici o amplificare a vreunui aspect aduc la cunoștință implicarea emoțională a fiecăruia dintre noi, formând o sferă a ceea ce este bun și constructiv spre manifestarea dragostei față de aproapele. “Probabil adevărata nefericire nu e să nu fii iubit, ci să nu poți iubi” (Caminante) - iubirea înglobează legătura dintre oameni, este rama ce pune în valoare tabloul Nașterii Mântuitorului.

Estetica frumosului scoate în evidență culoarea predominantă a acestui magnific peisaj de sărbătoare „alba”, o culoare a speranței, a purității, a păcii, reprezentând intensitatea activității spirituale, o culoare a celor ce au dezvoltat simț al sacrului, armoniei, frumosului și a celor sensibili. Caracteristica celor care în întreaga lor viață nu s-au îngrijit de ei, ci au luptat pentru cauza binelui, adevărului și dreptății. Adevărat cuvânt este a celui ce a spus că nimic nu este întâmplător, cum putea fi mai de prisos o altă culoare decât aceasta!

Punând în valoare aspecte digerabile aflăm detalii de care ne lovim indirect și le îmbrățișăm pe cât de direct posibil. Spre exemplu, impactul colindelor de Crăciun, ce vestesc prin muzică voia lui Dumnezeu prin Mesia.

"Oricât am vorbi de frumos și am încerca să punem în valoare sensul cuvintelor, nu ne face misiunea completă fără a cânta, căci a cânta e îngerește. Mulțimea îngerilor se auzea cântând: Slava întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire" (Luca 2, 14).

Rugăciunea ne face apelul către Dumnezeu, sărbătoarea întreține convorbirea strâns legată și o motivează, tradiția împodobește ambientul. Nu ne rămâne decât să fim convinși și să îmbrățișăm Crăciunul în splendoarea lui spre a vesti Nașterea Mântuitorului, mai curați, mai buni și, de ce nu, colindându-ne apropiații prin ajutor și rugăciune.

Prof. Irimia Georgiana-Daniela